

Formanden: Det ærede Medlem sagde jo før, at det var efter Aftale med sine Medforslagsstillere, at han tog Forslaget tilbage?

Poolfen: Ja.

Formanden! Seg maa da spørge, om Nogen optager Forslaget. (Dphold). Da det ikke er Tilfældet, er Forslaget altsaa bortfaldet. Det ærede Medlem har fremdeles Ordet.

Poolfen: Maatte jeg endnu tilføje et Par Ord om Sagen i dens Almindelighed. Det Punkt, jeg nu har dvælet ved, er for mig saa vigtigt, at, hvis Lovforslaget bliver vedtaget uforandret i den Skikkelse, hvori det vedtoges ved 2den Behandling, da vil jeg ikke kunne give det min Stemme. Ogsaa i andre Henseender er jeg ikke tilfreds med Loven, og da hele Sagen nu foreligger i sin Almindelighed, skal jeg dvæle lidt ved et andet Punkt, og det er Systemet for Lønningerne. Seg er nemlig af den Mening, at naar man skulde vedtage en ny Lønningsmaade for Præsterne, da burde man gaa ud fra, at alle Embeder bleve lige høit lønede, og at der ialtfald kun blev en Forskjel som Følge af, at der var flere eller færre Kirker, og af Hensyn til Menighedens Størrelse og det med Embedet forbundne Besvær. Forøvrigt skulde Embederne være ens lønede, saaledes at Forskjellen i Lønningerne kun fremkom ved Alderstillsæg. Det er nemlig ogsaa en Ufsik, at Præsterne skulle efter den bestaaende og ifølge Forslaget ogsaa efter den fremtidige Ordning være nødsagede til at søge Forslyttelse den ene Gang efter den anden for at opnaa en bedre Løn. Det er jo dog langt hensigtsvigtigere, at Præsten, idet han vedbliver at tjene den samme Menighed, kan opnaa den samme Forfremmelse, som han nu kun kan opnaa ved Forslyttelse. Seg har omtalt dette mellem ærede Meningsfæller, og det er ogsaa blevet udtalt fra andre Sider — i saa Henseende tror jeg f. E. at være enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) — men denne Tanke har fundet saa lidet Tilslutning, at jeg ikke har dristet mig til at fremkomme med Forslag i saa Henseende. Seg har imidlertid dog ikke

villet undlade at gjøre opmærksom paa denne Tanke, thi den kan jo saa ligge og gro, da det dog er muligt, at der slet ikke kommer nogen Lov ud af dette Lovforslag denne Gang.

Berg: Paa egne og Medforslagsstilleres Begne skal jeg tillade mig at begrunde det af os stillede Ændringsforslag til § 16. Ogsaa for mig var det Resultat, hvortil man i dette Punkt kom ved 2den Behandling, overraskende, men da neppe to Trediedele af Thingets Medlemmer deltog i Afgjørelsen, kunde man antage, at det ikke var Thingets sidste Ord i dette Spørgsmaal. Seg tror, at det, hvorefter man i forrige Samling opnaaede Enighed mellem Folkething, Landsting og Regjerting angaaende Offeret, var saa betydelig bedre end det, der nu er vedtaget ved 2den Behandling, at der allerede deri indeholdtes en væsentlig Grund til, at Befolkningen i det Hele attraaede den Reform, som tilføjtes ved dette Lovforslag. Saaledes som Lovforslaget er vedtaget ved 2den Behandling, er vel den juridiske Pligt til at ofre bortfalden, men ellers Friet. Offeret i Kirken kan efter dette Lovforslag vedblive; naar Præsten blot undlader at ansætte en Offerpsalme og at gaa op til Alteret, kan det slet ikke forhindres, at Menighedsmedlemmerne trods den Bestemmelse, der vedtoges ved 2den Behandling, vedblive med den Skik at gaa op til Alteret og ofre. Seg tror imidlertid, det er ønskeligt, at denne Skik ligefrem bliver forbudt. Seg tror, man bør ligefrem forbyde, at Folk vel ikke ved juridisk Tvang, men ifølge en Slags moralsk Tvang, vedblive at følge enkelte ledende Personer, som af Hensyn til deres Forbindelse med Præsten fastholde Skikken. Seg tror, at Stenningen i Almindelighed er saa meget imod Offeret i Kirken, at det vilde være en Met paa Forslaget og et stort Tilbagekridt i Sammenligning med, hvad der vedtoges ifjor, om vi ikke bestemt havde forbudt mod Offeret i Kirken. Dernæst kommer jeg til at omtale en anden Side af Sagen, nemlig den, som omhandles i det andet Punktum af første Stykke i vort Forslag. Der udtale vi, at det er ligefrem forbudt at yde eller modtage Gaver i Anled-